

Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region **Suvartha**

Vol. 32 | January 2023 | No. 1

We wish you a happy, blessed and prosperous New Year 2023

Scenes from IPC Thane District convention

Lord's Table - Led by Pr. K.M. Varghese

Congregation

Gone to be with the Lord

Our heartfelt condolences from IPC Maharashtra State

Pr. Varughese Abraham

Pr. Panchram K. Pendam

Sis. Ancy Jacob

Scenes from IPC Thane District convention

Worship

Vote of thanks
Br. M.C. Varghese

Scenes from IPC Nashik District convention

Scenes from IPC Nerul

Celebrating christmas with students of different schools

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Pastor SAJI PEECHI

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

MATHEW CHERIAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Editorial 2

Is a Call to the MINISTRY
Always a Call to POVERTY? 3

Timeless Sayings of Jesus Christ ! 5

A study on the Book of James (Part 1) 7

Jesus Christ : His Cross (Death) is unique! 10

Children's Corner 13

मूल्यवान अनुग्रह 14

അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങൾ 15

കവിത : വേനൽ മഴ 17

മഹാരാഷ്ട്രയിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ പടയാളങ്ങളായി
പാസ്റ്റർ പി.എം. ചെറിയാൻ 19

അമ്മമാരോട് 21

ഔരൂ നിരീശ്വരവാദിയുടെ മരണം
മറ്റൊരുവന്റെ മടങ്ങി വരവും 24

All communications including materials for
publication should addressed to :

Editor, SUVARTHA,

P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.

E-mail : suvarthamagazine@gmail.com

suvartha@yahoo.com

Cheques / Drafts to be drawn in favour of
"Suvartha Publications"

Registered Letters / Cheques / Drafts / Money
Orders

should be sent in the following address :

Mr. Varghese Kollakompil

A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089

Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 100/-	Rs. 1000/-
In Middle East	Rs. 400/-	Rs. 4000/-
In USA/Canada	\$ 25	\$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 5000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 4000/-
Full page (Inside)	Rs. 3000/-
Half page (Inside)	Rs. 2000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 500/-

From the *Editor's Desk*

"Devil's deals" to obstruct True Worship!

"And let us consider one another in order to stir up love and good works, not forsaking the assembling of ourselves together, as is the manner of some, but exhorting one another, and so much the more as you see the Day approaching" (Hebrews 10:24,25).

Devil has always been mounting obstacles in front of people to prevent them from true worship. Clear examples can be seen when God wants Israel to leave Egypt and worship Him as free people. Pharaoh tries to make deals with Moses to counter God's command.

Congregational worship has always been the acceptable mode of worship at all times. King David expresses his immense joy to be part of the Temple worship when he sings: *"I was glad when they said to me, 'Let us go into the house of the Lord'" (Psalms 122:1)*. It is the foundational principle of the church as we read about the establishment of the New Testament church on the Day of Pentecost: *"Then those who gladly received his word were baptized; and that day about three thousand souls were added to them. And they continued steadfastly in the apostles' doctrine and fellowship, in the breaking of bread, and in prayers" (Acts 2:41,42)*. At a later date as more and more local churches are established, the Apostle reminds believers: *"And let us consider one another in order to stir up love and good works, not forsaking the assembling of ourselves together, as is the manner of some, but exhorting one another, and so much the more as you see the Day approaching" (Hebrews 10:24,25)*.

Devil has always been mounting obstacles in front of people to prevent them from true worship. Clear examples can be seen when God wants Israel to leave Egypt and worship Him as free people. Pharaoh tries to make deals with Moses to counter God's command.

Pharaoh's first deal was asking Israel to worship wherever they were located in Egypt itself (Exodus 8:25).

When that failed, he came up with the second deal. He wanted them to stay close by and not go far (Exodus 8:28).

As a third attempt, he wanted to split their families, letting men to go leaving children behind (Exodus 10:10).

Finally he would let them go if they left their possessions behind (Exodus 19:24).

Similar clever deals of the devil are in operation all the time. If a person is called out to lead a separated life and worship the Lord in

truth and Spirit, the devil quickly springs into action with his deals. The first argument will be: "Why go anywhere else? You can worship wherever you are. God sees your heart, no?" If that argument fails, the second deal is offered: "Go out occasionally, but keep in touch!". Devil's next deal is to split the family and the final attempt is to prevent people from offering everything they possess, their time and their talents and their wealth for the service of the Lord.

Two years of Covid forced people to abandon meeting together for worship. Even after restrictions are lifted, many choose to stay home and comfortably lounge around and watch some Sunday services on the TV.

Worship is for the glory of God and the sanctification and edification of believers. As believers, we gather in worship to extol the nature of God; to celebrate His glory and His glorious attributes. The purpose of worship is also "sanctification", that is, to shape us into people who are different from other people, set apart for God and His purpose. Worship brings about "edification" of the faithful. Edification is the building up of Christian Community as an "edifice" or the Temple of God. The gathered people are living stones that are built together, through worship, to become the temple of God.

As we assemble together as a congregation, we are transported to a place of worship and peace. It gives us a space to pray and to express humility and gratitude. We will have an opportunity to give back, an opportunity to donate our time and money to causes we believe in. We can also help out through interaction to share God's grace and love with others. **Congregational worship should never be ignored, as some tend to do. As the Apostle exhorts, assembling together should be done "so much the more" as our Lord's coming is near!**

**Johnson
K. Samuel**

Is a Call to the *MINISTRY* Always a Call to *POVERTY*?

"And He Himself gave some to be apostles, some prophets, some evangelists, and some pastors and teachers, for the equipping of the saints for the work of ministry, for the edifying of the body of Christ" (Ephesians 4:11-12)

I am a preacher's kid, one of millions in the world who are referred to as "PKs". I am not a kid; I am a grandfather now, but my self-understanding as a preacher's kid is still alive in me. My father, the late Pastor K. T. Mathew, also was a PK as his father Pastor K. M. Thomas served the Lord in the historic town called Niranam in Kerala.

This heritage of ministry humbles me and at the same time gives me a sense of pride.

My memories of growing up in a preacher's home in Kerala are sweet and precious. They also contain some chapters of hardships, but I have not suffered like many of my peers because my mother was a schoolteacher. While my father served as a young pastor in some remote parts of Kerala with no steady income, my mother as a government employee brought in reliable income which made life much easier for me and my siblings. I know many who have suffered much due to their parents' life of faith and commitment to serve the Lord at any cost.

Even today, there are scores of pastors and gospel workers across the world, and especially in the poorer areas of developing nations, who serve the Lord with significant hardships and sacrifices. They deserve our continuing support and prayers. However, it is not true that everyone

who follows God's call lives in poverty and hardship. There are godly pastors and other servants of God who live "normal lives" without unusual financial hardships.

I write this because I am meeting young people who are afraid to follow God's call on their lives because they think that becoming a servant of God will result in guaranteed poverty and great suffering. I also have met parents who are afraid of the same and refuse to release their children to follow God's call.

Yes, ministry requires hardships and sacrifices. Sometimes following God's call involves experiencing poverty and lack. But unwanted poverty is not a necessary outcome of following God's call.

A misunderstanding of the concept of ministry is part of the problem. Many still think that ministry is only local pastorates or missionary work among the poor. These are vital ministries, and one should be willing to obey God if one

is called to do these ministries. But ministry today is so diverse. Church ministry and traditional missionary work do not represent the full spectrum of Spirit-led ministry.

While ordained ministry has its unique place in the plan of God, the privilege of ministering belongs to all God's people, and it involves doing what God calls each person to do to establish

Dr. Thomson
K. Mathew
D.Min., Ed.D.

Professor
Emeritus &
Former Dean,
College of
Theology &
Ministry,
Oral Roberts
University, USA
Member,
Executive
Board,
'Suvatha'

Ministry today is so diverse. Church ministry and traditional missionary work do not represent the full spectrum of Spirit-led ministry.

God needs people with specific calling to become apostles, prophets, evangelists, pastors, and teachers. He also needs engineers, IT professionals, lawyers, medical professionals, and others for His work in the world today.

His purposes in the world. The ministries and offices described in Ephesians 4 – apostle, prophet, evangelist, pastor, and teacher - do not represent all that God is doing in the world. In fact, Ephesians 4 tells us that the work of these officers is to equip the saints for the work of the ministry (Ephesians 4:11-12). That is, ministry belongs to the saints – the saved and sanctified people of God.

God needs people with specific calling to become apostles, prophets, evangelists, pastors, and teachers. He also needs engineers, IT professionals, lawyers, medical professionals, and others for His work in the world today. Before one gets scared about God's call, thinking that it is a sure call to poverty, one should listen to the Holy Spirit to discern the call.

I have met highly skilled un-ordained professionals who are doing significant ministries. They use their education and skills to advance the kingdom of God. Some do it through fulltime Christian service. Others do it along with their professional jobs, considering their jobs as 'tent-making'. I met a billionaire family that considers

making money through their business and giving it away to ministries in need as their ministry.

I know many pastors who live on limited budgets. Some do struggle financially. I also know many sincere pastors who make a decent living. Please know that if God calls you to a particular ministry, He will meet your needs while you do that ministry. From a biblical perspective, obeying God does not require embracing guaranteed poverty or taking a vow of poverty.

Young people, if God calls you to serve Him, say YES to Him. If He calls you to an ordained ministry, say YES and trust Him to meet your needs. Be willing to suffer hardship for the cause of Christ, but don't assume that you and your generations will be poor and destitute by obeying God. If He calls you to a non-ordained ministry, say YES and give your profession to God. He

will use it for His purposes and that will be your ministry.

Dear parents, at least let your children discover and discern their calling before you discourage them and force them to choose a path away from God's purposes for their lives.

I have met highly skilled un-ordained professionals who are doing significant ministries. They use their education and skills to advance the kingdom of God. Some do it through fulltime Christian service. Others do it along with their professional jobs, considering their jobs as 'tent-making'. If God calls you to a particular ministry, He will meet your needs while you do that ministry. From a biblical perspective, obeying God does not require embracing guaranteed poverty or taking a vow of poverty.

Quotable Quotes

“Let every man abide in the calling wherein he is called and his work will be as sacred as the work of the ministry. It is not what a man does that determines whether his work is sacred or secular, it is why he does it” - A.W. Tozer

“We forget that God's primary goal is not changing our situations or relationships so that we can be happy, but changing us through our situations and relationships so that we will be holy” - Paul David Tripp

“Let us practice the fine art of making every work a priestly ministrations. Let us believe that God is in all our simple deeds and learn to find Him there” - A.W. Tozer

“Personal ministry is not about always knowing what to say. It is not about fixing everything in sight that is broken. Personal ministry is about connecting people with Christ so that they are able to think as he would have them think, desire what he says is best, and do what he calls them to do even if their circumstances never get "fixed." - Paul David Tripp

New Series:

Timeless Sayings of Jesus Christ!

Devotional: ONE

**Dr. Shibu
Cherian
MS, MBA,
D.Min., Ph.D.**

How can we SHINE our LIGHTS in our DARK WORLD?

***“You are the light of the world. A city that is set on a hill cannot be hidden. Nor do they light a lamp and put it under a basket, but on a lampstand, and it gives light to all who are in the house. Let your light so shine before men, that they may see your good works and glorify your Father in heaven”
(Matthew 5:14-16)***

In the introductory verses of the Gospel of John, Jesus Christ is referred to as “the true Light which gives light to every man coming into the world” (John 1:9), and He was the Light that came into the world (see John 3:19-21). Later on, Jesus spoke of Himself as “the light of the world” (John 8:12; 12:35, 36, 46). As Jesus starts to teach His followers the principles of God’s kingdom, however, He calls His followers “the light of the world” (v. 14). The relationship between these two seemingly contradictory statements is that Jesus is the source of light, and we (His followers) are the reflection of His light. Our function is to shine for Jesus just as the moon reflects the light

of the sun!

For us, following Christ goes far beyond private spirituality. It involves our public life, particularly through work and participation in our communities. We use the light shed in our hearts not only to illuminate but also to communicate. Thus, Jesus wants us (as His followers) to shine, to be visible and attractive, not to bring attention to ourselves, but to bring people to God (v. 16). As the “light of the world”,

**Jesus is the source of light,
and we (His followers) are the
reflection of His light. Our
function is to shine for Jesus
just as the moon reflects the
light of the sun!**

we are to witness our faith in Christ through our personal example and manifest the light by our testimonies and actions.

God provides the light and it continues to shine, but as believers we must keep our lives

is the Pastor of Carolinas Christian Assembly in Matthews, NC that serves all Asian Indians in and around the Charlotte area. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ <http://www.unitedintheword.com>

Thus, we have a valuable treasure of our faith locked in our hearts which should be reflected so that others will understand their need for salvation through Christ. Let us share our hearts with the light of the gospel so that others can open their hearts to God. Are we shining brilliantly with the love and truth of Christ before others today?

clean before the Lord in order not to cover up the light which He has placed within us. We need to make sure that nothing comes between us and God (see 2 Corinthians 3:18; Philippians 2:14–16). We know that even the smallest light can dispel the greatest darkness. Therefore, we should let our light shine through a clean life before God and before the world in which we live that is a witness to the glory and grace of God.

The light of salvation that we have received in our hearts is also reflected through our good works (acts of mercy and compassion reflected from our transformed lives) that glorify our Heavenly Father. We need to both 'show and tell' to others as no one wants to hear what we have to say about God's love until they see it reflected in our

words and actions. Through the light of our testimonies and the impact of our acts of service, people should see the evidence of

Christ in our lives. Our actions (light) should point people to the One who is The Light. God has placed us in a specific environment that allows us to shine His light in our dark world.

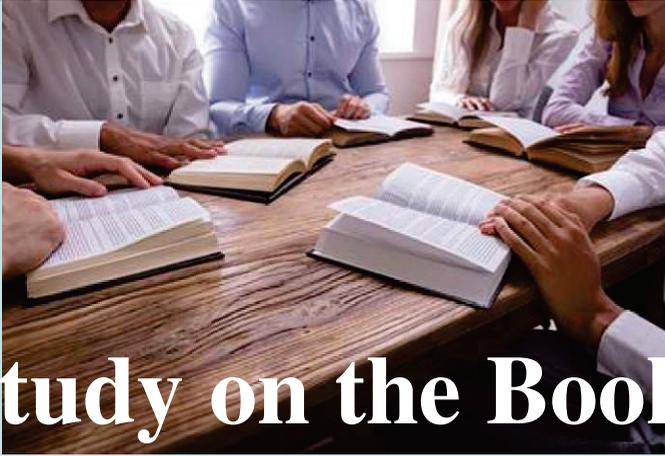
Thus, we have a valuable treasure of our faith locked in our hearts which should be reflected so that others will understand their need for salvation through Christ. Let us share our hearts with the light of the gospel so that others can open their hearts to God. Are we shining brilliantly with the love and truth of Christ before others today?

"For you were once darkness, but now you are light in the Lord. Walk as children of light (for the fruit of the Spirit is in all goodness, righteousness, and truth), finding out what is acceptable to the Lord.

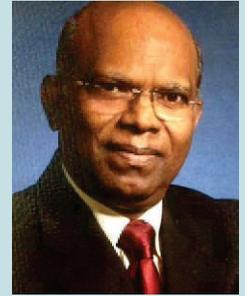
And have no fellowship with the unfruitful works of darkness, but rather expose them." (Ephesians 5:8-11)

The light of salvation that we have received in our hearts is also reflected through our good works (acts of mercy and compassion reflected from our transformed lives) that glorify our Heavenly Father. We need to both 'show and tell' to others as no one wants to hear what we have to say about God's love until they see it reflected in our words and actions. Through the light of our testimonies and the impact of our acts of service, people should see the evidence of Christ in our lives.

Beginning
a New Series of
Bible Study

A Study on the Book of James (Part 1)

Rev. K.M. Varghese

Introduction

Of the twentyone epistles in the New Testament, seven of the epistles from James to Jude are general epistles. Although these are known as general epistles, the epistle to the Hebrews, which immediately precedes James, can also be classified as a general epistle by its nature. There is only one difference. While the seven general epistles are known by their authors, the epistle to the Hebrews is known by its readers.

The recipients of general epistles are not just any local residents. Epistles written to local congregations are known as local epistles. Many of Paul's epistles are local epistles. The recipients of general epistles are the wider world rather than the local church. These are known as general epistles because they were read by the wider world at the time they were written. They are also called catholic (universal) epistles. The Epistle of James is the first of the seven general epistles or catholic epistles. It has five chapters and one hundred and eight verses.

The Epistle is the twentieth of the twenty-seven books of the New Testament. This small book is as beautiful as a pearl necklace made

of multi-colored pearls and as rich in resources as a multi-cuisine feast.

The Author

James' epistle begins with the author introducing himself: "James, a servant of God and of the Lord Jesus Christ" (1:1). Who is this servant James? The name James was very common among the Jews. In the New Testament itself, five people are known by the name of James.

1. James, the brother of Judas

In the Gospel of Luke, James is the brother of Judas. But in the Acts of the Apostles, which Luke himself writes, James is the father of Judas (Luke 6:16, Acts 1:13). This may be an error when the scribes copied it. Or it is probable

that father and son were known by the same name then. In any case, no one considers this James as the author of this epistle.

2. James the son of Alphaeus

He was one of the twelve apostles of Jesus. (Matt. 10:3; Mark. 3:18, Luke. 6:15, Acts 1:13). Since Matthew named Levi was the son of

The recipients of general epistles are the wider world rather than the local church. These are known as general epistles because they were read by the wider world at the time they were written.

This small book is as beautiful as a pearl necklace made of multi-colored pearls and as rich in resources as a multi-cuisine feast.

Alphaeus (Mark 2:14), it can be thought that this James and Matthew were brothers. Although he was one of the twelve apostles of Jesus, he is also not credited as the author of this epistle.

3. Little James

Little James is Mary's son and John's brother. (Mark 15:40; Matt. 27:56; John 19:25). We do not know much about this James or his mother Mary. There is a view among Bible students that this Mary was the wife or daughter of Cleopas in Luke 24:10.

4. James the son of Zebedee

James, the son of Zebedee, was John's brother. (Matthew 10:2; Mark 3:17; Luke 6:14; Acts 1:14) He was one of the twelve apostles of Jesus. He was martyred in Jerusalem at the age of forty-four. (Acts 12:1) The nation of Spain has honored this James as the patron saint of their nation. This James was considered the author of this epistle, but that consideration did not receive much support in later times.

5. James, the brother of Jesus

Three views are important about who Jesus' brothers are:

1. Hieronymian view. Jerome is the man behind this view. According to this view, Jesus' brothers were not Jesus' own brothers, but the children of his father's or mother's siblings.

2. The Epiphonian view. The man behind that view is Epiphanius. According to this view, Jesus' brothers are Joseph's children from a previous marriage. These two views support the belief that Mary remained a perpetual virgin after giving birth to Jesus, but there is no evidence for this.

3. Halvedian's view. This is the evangelical view. These brothers are the children born to Joseph and Mary after the birth of Jesus (*John Philip, V. Exploring the epistle of James, p. 22*).

The gospel writers have recorded the names of the four brothers of Jesus. They are James, Joseph, Judah, and Simon. (Matthew 13:55; Mark 6:3). If the names are recorded in the order of their birth, James is the first born of Joseph and Mary. It must be assumed that neither James nor his other brothers believed in Jesus during Jesus' public ministry (John 7:5). But after Jesus' resurrection, before Pentecost, they became an integral part of Jesus' group of disciples. Chief among them is this James. He was also in the prayer group in Jerusalem (Acts 1:12-14). This James is the author of this epistle.

In the search for the author of the epistle written by James, various conclusions have been drawn. A morally conscious Jew among the scattered Jews who took the name of the

patriarch James and good advice to his people. Another finding is that the author of this epistle was some Christian who took the pseudonym James. According to these conclusions, the name James is a pseudonym. The apostolic age was a time when many books were published in the names of false writers. Such texts are known as pseudonymous. This was done for publicity and popularity of the books. According to the third conclusion, the author of the letter is a person named

James. But he is unknown to us. None of these conclusions have been widely accepted.

There are many reasons why James, the brother of Jesus, is generally credited as the author. The position and influence of James in the early church is the main reason for accepting him as the author of the epistle. Paul places this James in the first position before Peter and John among the three counted as pillars of the church (Galatians 2:9). Paul, who came to Jerusalem to meet with Cephas (Peter), says that he saw only James, the Lord's brother there (Galatians 1:19). Peter, who was released from prison, asks that the news be conveyed to this James first (Acts 12:17). This James likely is then the one who chairs the Jerusalem council and gives the concluding statements (Acts

It must be assumed that neither James nor his other brothers believed in Jesus during Jesus' public ministry. But after Jesus' resurrection, before Pentecost, they became an integral part of Jesus' group of disciples. Chief among them is this James. He was also in the prayer group in Jerusalem (Acts 1:12-14). This James is the author of this epistle.

The position and influence of James in the early church is the main reason for accepting him as the author of the epistle. Paul places this James in the first position before Peter and John among the three counted as pillars of the church. Paul, who came to Jerusalem to meet with Cephas (Peter), says that he saw only James, the Lord's brother there

15:12-21). Paul and his team who arrived in Jerusalem at the end of his third missionary journey meet this James in person and give an account of the journey (Acts 21:17-18). This is same James who later reinstated Paul among the Jews and James's commitment to the Jews is also evident in his conversations with Paul (Acts 21:17-28). James, the Lord's brother, was the undisputed leader of the Jerusalem church.

There is no record of James having any position or influence among the disciples before Jesus' resurrection. After the resurrection of Jesus, he emerged as the leader of the Jewish Christians. What could be the event that caused it? Paul recorded it in 1 Corinthians 15:7. One of the appearances of the resurrected Christ was to his brother James. That appearance must have influenced James to dedicate himself as a servant of God and Christ.

As the author of this epistle, we can make some points in favor of James, the brother of Jesus:

1. Universal nature of the article

James' ministry was not a ministry of visiting places and establishing churches like Paul. While he was the head of the Jerusalem church, he was very committed to the Jewish Christians who were scattered. It is natural for Paul to write his epistle to the local churches as the churches he founded. But James had a common bond with the Judeo-Christians, whether they were in Jerusalem or scattered. It is only natural that such a general epistle should spring from such a person.

2. Judaic character of the article

James does not say anything in this epistle that an ordinary Jew would not accept, except that Christ's name appears in two places in the epistle (1:1, 2:1). Moreover, many expressions that are very familiar to Jews are found throughout this article. "Blessed" (1:12, 25, 5:11), "Lord" (1:7; 4:10,15; 5:7,8,10,11,14,15), "the Law" (1:25; 2:8, 12; 4:11), "the Synagogue" (2:2), "the End Times" (5:3), and "swearing" (5:12) are examples of the Jewish character of

the epistle. This can be expected from James, the brother of the Lord, who had a very close relationship with Judeo-Christians and Jews.

3. Correspondence to Jesus' idea in the epistle

A special feature of this article is its commonality to the idea of Jesus in the Sermon on the Mount. This epistle contains twentythree quotations from the Sermon on the Mount. Mercy, forgiveness (James 2:11,12; Matthew 6:14,15), good fruit, bad fruit (James 3:11,12, Matthew 7:16-20), perspective on judging others (James 5:9; Matthew 7:1-2), truthfulness in words (James, 5:12; Matthew 5:34-37), are great examples. Growing up under the same roof with Jesus, it is no wonder that James' ideas matched those of Jesus.

4. James' Jerusalem speech reflects in this epistle

Luke has included in the Acts of the Apostles a short speech given by James in connection with the Jerusalem council and a short letter he possibly participated in for circulation. James quotes

the same phrase from that speech and letter in the original as well as in this epistle. That is, the expression "called by my name" in Acts 15:17 as is in the original language appears in James 2:7 as well, and the word "salutation" or "chairein" in Acts 15:23 appears also in James 1:1. These expressions in their exactness are not found in any of the other New Testament books. Therefore, it can be thought that this epistle must have been born from the owner of the above-mentioned expressions found in the Acts of the Apostles. This and the aforementioned reasons, if taken at their face value, increase the emphasis of the opinion that the authorship belongs to the Lord's brother James. The Catholic Church and the Protestant churches both support this opinion in general. Jerome recorded as follows: "His brother James wrote only one epistle, one of the seven general epistles" (William Barclay, The letters of James and Peter, p. 3). ■

This epistle contains twentythree quotations from the Sermon on the Mount. Mercy, forgiveness, good fruit, bad fruit, perspective on judging others and truthfulness in words are great examples. Growing up under the same roof with Jesus, it is no wonder that James' ideas matched those of Jesus.

Part 5a

Jesus Christ: *His Cross (Death) is unique!*

*"And I will put enmity between you and the woman,
And between your seed and her Seed;
He shall bruise your head,
And you shall bruise His heel" (Genesis 3:15)*

**Pastor
John Mathew
Bangalore**

Incarnation and death of Jesus Christ were foretold in Genesis 3:15. In this verse we read the promise of God's plan of the victory for human kind over Satan and redemption for the world by the death of the offspring of the woman, Jesus Christ. God promised that Jesus Christ would be born of woman and would be bruised through His crucifixion. Jesus was born to die for the redemption of mankind. In Isaiah 53:5, it is clearly foretold of His death. In John 1:29 Baptist John testified: "Behold the Lamb of God, which taketh away the sin of the World". On the hill of Golgotha Jesus Christ suffered in His own body, soul and mind the total punishment for every person who lived and died, living and who will live as long as the world exists.

There is an interesting story about cross of Jesus Christ. When Eve found fruit of the tree was good, she took it and ate. God drove Adam and Eve out of the Garden of Eden (Genesis 3:6,24). God then cut the branch of the tree and threw into a pool because of the sin of Eve and Adam. The branch fell into the pool of Bethesda and an angel used to come and clean the branch and if any sick person goes in to the pool when the water is stirred will be healed. (John 5:2-7). At the time of crucifixion of Jesus they took the tree branch from the pool and crucified Jesus on it because 'Cursed a person who is hung on the tree' (Galatians 3:13). Christ redeemed us from the curse of Law by becoming a curse for us (Galatians 3:14). This is might be a

fable or fairy tale. Any how it is interesting.

Moses made a bronze serpent and put it up on a pole so that anyone who was bitten by the venomous snake and looked at it was saved (Numbers 21:8,9). It is purely faith and no logic behind it. Jesus said "just as Moses lifted up the bronze serpent in the desert, so the Son of Man must be lifted up" (John 3:14). Lord made it very clear that He would be lifted on cross and whoever believes that Jesus died for his sins will be saved and redeemed. Here salvation is based on faith and not on reason or logic. Even from the beginning of His public ministry, Lord asserted that He would die on the cross for the redemption of mankind.

Before His transfiguration, Jesus told His disciples clearly that He must go to Jerusalem, where he would suffer many things at the hands of the soldiers, chief priests and teachers of the Law, He would be killed and on the third day, He would be raised to life (Matthew 16:21). If Jesus wanted to avoid death on cross He could have avoided His trip to Jerusalem. But He went ahead to Jerusalem to die (Luke 19:29) for redemption of mankind. Writer of Hebrews (12:2) explains His death on cross: "*Jesus, the author and perfecter of our faith, who for the joy set before him endured the CROSS scorning the shame and sat down at the right hand of the throne of God*". Before going to Jerusalem for accepting death on cross Jesus told

His disciples in clear terms: "Behold, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be betrayed to the chief priests and to the scribes; and they will condemn Him to death, and deliver Him to the Gentiles to mock and to scourge and to crucify. And the third day He will rise again" (Matthew 20:18,19). This is the third time Jesus foretells His death. On His way Jesus and disciples neared Bethphage on the slope of Mount of Olives, disciples brought a donkey and colt and as Zechariah prophesied (9:9), He rode on the donkey entered Jerusalem affirming His royalty and humility. When He entered Jerusalem, the city was stirred and people shouted, "Hosanna, blessed is he who comes in the name of the Lord" proving He is Messiah, Son of David.

Before His last supper with His disciples "*Jesus knew that he had come from God and was returning to God, he got up from the meal, took off his outer clothing, and wrapped a towel around his waist and poured water into basin and washed feet of disciples*" (John 13:3-5). He showed what is humility by taking water Himself and washing feet of His disciples. No other person has been like Jesus in humility. He was so low because He came from so high. Jesus instituted Lord's supper as memorial. Apostle Paul recounts it by direct revelation from the Lord in 1 Corinthians 11:23-26 as the communion of bread and wine. The simple memorial service has swirled

great confusion. Some believe by participating in Lord's Supper, they will get eternal life as if salvation is by deeds and not by grace. Some do not observe it at all deliberately disobeying the command of our Lord. Some believe it is great mystery stressing that the body and blood Christ are truly present. Some others believe that the bread and wine are changed into Jesus' body and blood. In truth the Lord's supper is a sacred memorial of His death for the believers to observe as memorial during Lord's absence. The Lord's supper is exclusively for those who have been saved by faith. Jesus Christ broke bread and gave His disciples before going to die on the cross! He predicted that Judas would betray Him as foretold in the Old Testament. He warned that Peter would deny Him. When a woman anointed head of Jesus with expensive perfume, He said she poured perfume on His body and she did it to prepare for His burial. Jesus was sure of His death and resurrection.

Prior to His journey to Olive groves, Jesus taught His disciples about Holy Spirit and promised He will send Holy Spirit as counsellor and comforter, taught them to pray using His name, prayed for Himself, for His followers and future believers (John 15-17). Before going to Mount of Olives they sang a hymn (Mark 14:26). What a paradigm! Facing cross with a song. The Mount of olives was mount of weeping (2 Samuel 15:30), but after our Lord prayed it would become a mount for the King of Kings (Christ) to stand (Zechariah 14:4). On their way Jesus turned to His disciples and solemnly told, "it is written, I will smite the Shepherd and the sheep shall be scattered" (Mark 14:27). Jesus referred to the verse 13:7 of Zechariah. He assured disciples of His resurrection after death and promised He would go to Galilee ahead of them (Mark 14:28). Peter promised he will not fall away even if all disciples do. It was his hasty and unwanted promise and Jesus warned Peter that he will deny Him thrice same night. We must be careful

when we take hasty decisions. Jesus and disciples crossed Kidron. We see Kidron ten times in Old Testament and one time in New testament. Kidron was full of waste and sewage from the temple. Jesus went with His disciples to Gethsemane and took Peter, John and James and He began to be sorrowful and troubled. "His sweat was like drops of blood" (Luke 22:44). He withdrew about a stone's throw beyond them and knelt down and prayed: "Father if you are willing, take this cup from me, yet not my will but your will be done" (Luke 22:42). We hear several interpretations of this prayer. I believe two interpretations: one is that Satan was trying to kill Him at the garden as His sweat was like drops of blood to avoid death on the cross for the redemption of mankind. If Jesus had premature death at Gethsemane, there would be no Gospel and no Christianity. Other interpretation in "The Full Life Study Bible" is also worth mentioning. It says "Christ prayed that His physical death might be accepted as full payment for the sin of sinners, yet not my will but as you will". His prayer was heard and He was strengthened by an angel from heaven. In Hebrews we read God has heard His prayer (5:7). Anyhow we can not believe that Christ prayed to be saved from physical death for which He came to this world. He was resolutely determined to die for the sin of humanity (Mark 10:33-34, Luke 9:51, John 12:24,27, Hebrews 10:5-9). Old Testament is full of prophecies about His sufferings and death. When His prayer was over, He commanded disciples to rise up as He knew He was going to be arrested. While He was speaking Judas came up accompanied by a great multitude with swords and clubs from the Chief priests and elders (Matthew 26:47). Jesus knowing all that was going to happen to Him, went out and asked them "whom do you want"? He was bold and they said "Jesus of Nazareth". At once He replied "I am he", they drew back and fell in the ground. If he had desire to avoid cross, He could

have escaped from the scene. He was bold to face sufferings and cross and again asked "who is it you want" and they replied "Jesus of Nazareth". Jesus cared for His disciples and said, "If you are looking for me, let these men go" (John 18:8). Jesus was arrested and His disciples fled (Matthew 26:50). Judas betrayed Jesus with kiss. Jesus or disciples did not defend. They arrested Jesus and bound Him and brought Him first to Annas, father in law of Caiaphas, who was the high priest of that year (John 18:13). Then He was taken to high priest Caiaphas. Jesus kept silent to the questions of high priest and false accusations of two people. Silence is tree of life. When Chief priests and teachers of law asked him "if you are the Christ (Messiah), tell us? (Luke 22:67) he broke silence and replied with courage: "The Son of Man will be seated at the right hand of the mighty God" and then proclaimed He is "Son of God". Then whole assembly rose and led Jesus off to Pilate. People made all kinds of accusations against Jesus but he kept silent. When Pilate questioned him "Are you the King of Jews?" (Luke 23:3). The Lion of Judah answered, "Yes, it is as you say". Pilate at once announced, 'I find no basis for a charge against this man". People charged, "Jesus stirs up people from Galilee to Jerusalem". Since Galilee was under the jurisdiction of Herod, Jesus was sent to Herod. He expected Jesus would do some miracles but He kept silent to all questions of Herod. Since he could not see any miracles and get any answer to his questions, Herod and soldiers ridiculed and mocked Jesus. One tradition has it that the walls of the room where Herod met Jesus were adorned with paintings of grapes and the Herod asked Jesus to turn them into real fruit, but Christ kept silent. They dressed Jesus in an elegant robe and sent Him back to Pilate.

(To be continued in the next issue)

STANDING *out from the* CROWD!

***“Come out from among them And be separate, says the Lord.
Do not touch what is unclean, And I will receive you. I will be a
Father to you, And you shall be My sons and daughters,
Says the Lord Almighty” (2 Corinthians 6:17,18)***

Many professing Christians have tired to hold the LORD with one hand and the world with the other. But it just won't work for long term. You can't talk like the worldly, act like the worldly, be like the worldly and do everything the world does and still be a true Christian.

No, to be a true follower of Christ Jesus is to renounce the world and take up the banner of a revolutionary way of living tottally opposed to the wickedness that surrounds you.

Separation from the world involves more than keeping our distance from the worldly people (sinners), it means staying very close to God and His Word. It involves more than avoiding worldly entertainment; it extends to how we spend our time and finance.

There is no way to separate ourselves 100% from all sinful influences of this world and its system.

**J.P. Palathingal
Nilambur**

Nevertheless, we are to resist the sin around us, without either giving up or giving in.

If you are thinking that doesn't sound easy, you are right. While the LORD will give you power to live a holy life in this world, you have to guard against the temptation to compromise.

You have decide yourselves that your priority is to fit into Heven's society.

When people fault you or pressure you to loosen up and do what everyone else doing, remember the true Christian way is nothing to be ashamed of. You have chosen the high road of holiness, integrity, selflessness, virtue, divine love, joy of the Holi Spirit & divine peace. So even if it isn't always easy, at least you know well you're on the high road of His standard not world's.

As you stand out from the crowd, there will be two positive results.

You will be a light to the lost who are looking for a better way, and you will be pleasing God. (Romans 12:1, 2; 1 John 2:15-19)

So, let us rise to the challenge (one of the most difficult one) and fly our colors high for His glory (John 17:14-16; 1 Corinthians 15:33; Ephesians 5:11-12). ●

Inspiring Quotes from Rev. Billy Graham

"The message I preach hasn't changed. Circumstances have changed. Problems have changed, but deep inside man has not changed, and the gospel hasn't changed"

***"When wealth is lost, nothing is lost. When health is lost, something is lost.
When character is lost, everything is lost"***

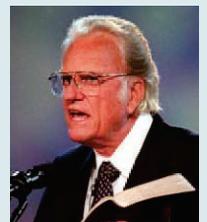
"Christianity is not a white man's religion, and don't let anybody ever tell you that it's white or black. Christ belongs to all peoples"

"God has given us two hands, one to receive with and the other to give with"

"Tears shed for self are tears of weakness, but tears shed for others are a sign of strength"

"Mountaintops are for views and inspiration, but fruit is grown in the valleys"

"Being a Christian is more than just an instantaneous conversion — it is a daily process whereby you grow to become more like Christ"

Children's

c
o
r
n
e
r

"Use your talents for the Lord"

"Let the little children come to me and do not hinder them"

Rena lived in a small town with her parents and younger brother. Her father owned a hardware store in the center of the town. Rena was a good student studying in class 8 at a school about 10 minutes away from her home. Every day after school, Rena organized her time such that she could participate in various after-school activities and have time for homework and studying.

One of Rena's activities involved working with computers. She was fascinated by the various programs that could help people get organized or manage their accounts, or teach new ways to complete certain tasks. Rena learned to use a program that organized her time for the various events she was involved with.

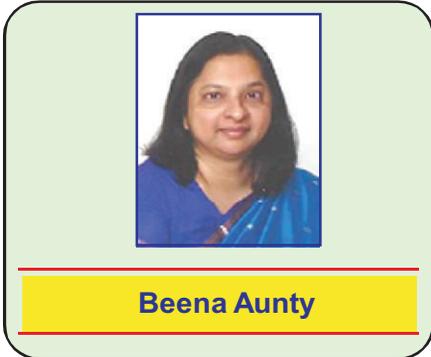
Rena's father's store did not use

any computer programs to manage all the items stocked in it. Rena often asked her father if she could help the store by creating or finding a computer program that would help with managing the items in the store. Her father said he and his assistant have created a system that can manage the items in his store. Rena prayed that her father would have a change of heart since she knew that a program would make it easier and more accurate to manage the store.

One day Rena's father's assistant had to go out of town for a few weeks.

Rena went to the store after school so that she could help at the store. She asked her father if she could test a program about managing the items in the store while she was there. Her father agreed. Rena thanked God for giving her this opportunity and asked God to help her use the program successfully. Within a few days, Rena showed her father how the program she chose helped to identify the items that customers bought often, items to be restocked, items that were not bought by customers and so much more. Rena's father thanked her for this new addition - it was a wise decision.

In Colossians 3:23, we read, "Whatever you do, work at it with all your heart, as working for the Lord, not for human masters". Colossians 3:17 reads, "And whatever you do, whether in word or deed, do it all in the name of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through him".

Beena Aunty

The farmer said "I will build the biggest barn".

Joanna Anoop UK

Different Sunday Schools

मूल्यवान अनुग्रह

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

आपने जो मसीह में पदवी प्राप्त की है, चाहे वह परमेश्वर की संतान की, याजकीय, राजकीय इत्यादि, इसका सारा श्रेय एक ही को मिलता है अर्थात् चुन लेने वाले, बुलाने वाले और दया करने वाले परमेश्वर को (रो.९:११,१६)। हमारी बुलाहट, हमारा चुनाव, हमारी आशीष का सारा आधार हमारा परमेश्वर है। उसने हम जैसे अभागे, पापी, अभक्त, बलहीन, मूर्ख, तुच्छ लोगों पर अनुग्रह किया है। इसलिए हमारे घमंड का कोई स्थान नहीं रहा (रो.५:६,८,१०; ७:२४; १कुरि.१:२६-३०)। मनुष्य को अपने में कुछ अच्छा कहने की योग्यता नहीं है। हमारी योग्यता परमेश्वर की ओर से है (२कुरि.३:५)।

पवित्र शास्त्र में हम कई व्यक्तियों में से एक व्यक्ति अर्थात् एसाव की चर्चा पाते हैं। पवित्र शास्त्र उसके विषय में अच्छी गवाही नहीं देता। उसे हम मूर्ख, व्यभिचारी, अधर्मी और अयोग्य पाते हैं (इब्रा.१२:१६,१७)। एसाव के जीवन में से हम कुछ बातों को ध्यान करें।

इब्रानियों का लेखक हमें एसाव की जिंदगी में से जताना चाहता है कि हमने जो अनुग्रह परमेश्वर से पाया है, उससे वंचित न रह जाएं अर्थात् अनुग्रह को खो न दें या उससे अलग न हो जाएं (इब्रा.१२:१५; २कुरि.६:१; १कुरि.१५:१०)।

१. एसाव ने पहिलौठे होने का पद बेच डाला। (इब्रा.१२:१६)

एसाव ने एक बार के भोजन के बदले पहिलौठे होने का पद बेच दिया। अंग्रेजी

बाइबल के एक अनुवाद में 'भोजन के एक निवाले के लिए' लिखा है। एसाव को हम यहां एक आध्यात्मिक नहीं परंतु संसारिक या शारीरिक व्यक्ति के तौर पर देखते हैं। जिसने जीवन में पहिलौठे के पद से बढ़कर भोजन के एक निवाले को महत्व दिया। उसे अपने जीवन में परमेश्वर, परमेश्वर की सेवा और परमेश्वर की आराधना का महत्व नहीं था।

पवित्र शास्त्र पहिलौठे का पद याजकीय सेवा को दर्शाता है। आपको याद होगा परमेश्वर ने मिस्र में मिस्रियों के पहिलौठों को मारते समय इस्राएलियों के पहिलौठों को मेम्ने के रक्त से बचा लिया। तत्पश्चात् परमेश्वर ने मूसा से कहा, इस्राएलियों के सारे पहिलौठे मेरे ही हैं (निर्ग.१३:१; गिनती.३:१३)। फिर वह कहता है, मैं इस्राएलियों के पहिलौठों की संती लेवियों को याजकीय सेवा के लिए लेता हूं (गिनती.३:१२,४१,४५; ८:१८)। अर्थात् पहिलौठे का पद याजकीय सेवा है। एक इस्राएली माता पिता अपने बड़े बेटे अर्थात् पहिलौठे को याजकीय सेवा में दे सकते हैं अथवा उसे छोड़ा भी सकते हैं (निर्ग.१३:१३,१५; ३४:२०; गिनती.३:४६,४७; १८:१५,१६)। जैसे कि एप्रैमी गोत्र से हन्ना ने पहले बेटे शमूएल को छोड़ना न चाहा परंतु सेवा के लिए अर्पित किया।

एसाव ने जब पहिलौठे का पद बेच दिया तो उसने यह याजकीय सेवा को तुच्छ जाना। कलीसिया को भी पहिलौठों की साधारण सभा बताया गया है (इब्रा.१२:२३)। जिसका अर्थ हमें याजक की सेवा सौंपी गई है। परमेश्वर ने जिस प्रकार लेवियों को चुना,

पवित्र किया और याजक ठहराया; उसी प्रकार परमेश्वर ने हमें भी चुनकर पवित्र करके याजक ठहराया है (१पत.२:९)। हम इस्राएली न होने पर भी, परमेश्वर के अनुग्रह के आधार पर हमें यह महान सेवा प्राप्त हुई है। परमेश्वर ने हमें भी इस्राएलियों के समान यीशु जो परमेश्वर का मेम्ना है, के लहू से छुड़ा लिया। जिससे हमने पहिलौठे होने का पद प्राप्त किया और पहिलौठे होने से याजकीय सेवा प्राप्त की। एक याजक परमेश्वर के मंदिर में परमेश्वर की सेवा करता है, उसकी उपस्थिति में जाता है, उसके सन्मुख खड़ा रहता है, उसके तेज़ को निहारता है, उसके मुख का दर्शन पाता है, परमेश्वर और मनुष्य के बीच मध्यस्थ होकर खड़ा होता है, परमेश्वर को आराधना और प्रार्थना अर्पण करता है। हम एसाव के समान एक निवाले भोजन के लिए यह धन्य सेवा को तुच्छ न माने। कलीसिया संसार से बढ़कर परमेश्वर से प्रेम रखे, जिम्मेदारियों और ज़रूरतों से भी बढ़कर परमेश्वर को महत्व दे। हमें संसार या जीवन की चिंता, धन या धन का धोखा, अन्य वस्तुओं का लोभ, जीवन का सुख विलास याजकीय सेवा में गैर जिम्मेदार या अविश्वसनीय करते हैं (याकूब.४: ४; मत्ती. १३: २२; मरकुस.४:१९ लूका. ८:१४; २१:३४)। इसलिए इब्रानियों का लेखक हमसे कहता है, ध्यान से देखते रहो, ऐसा न हो कि कोई परमेश्वर के अनुग्रह से वंचित रह जाए या कोई कड़वी जड़ फुटकर कष्ट दे और उसके द्वारा बहुत से लोग अशुद्ध हो जाएं (इब्रा.१२:१५)।

(To be continued...)

അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങൾ

ഒരു പഠന പരമ്പര

ഭാഗം 1

റവ. ഡോ. കെ. സി. ചാക്കോ

ബൈബിൾ ഒരു പ്രവചന ഗ്രന്ഥമല്ലെങ്കിലും പ്രാവചനികമായി ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ അതിൽ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബൈബിൾ പ്രവചനങ്ങളെ യിസ്രായേൽ, ദൈവസഭ, ജാതികൾ, പ്രാപഞ്ചിക സംഭവങ്ങൾ എന്നിവയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ പ്രധാനമായും നാലായി തിരിക്കാം. ദൈവത്താൽ പ്രത്യേകം നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാർ, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു, പുതിയ നിയമത്തിന്റെ എഴുത്തുകാർ തുടങ്ങിയവരിലൂടെയാണ് ഈ പ്രവചനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. യിസ്രായേലിനോടും ദൈവസഭയോടുമുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഭാവിയിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളാണ് ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്. അതിൽ തന്നെ, വീണുപോയ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയും ശേഷം വരുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാവി വിഷയങ്ങൾ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണ്.

പ്രവചന പഠനം, വിശിഷ്യ അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങൾ പഠിതാക്കൾക്ക് വളരെ ജീജ്ഞാസ ഉളവാക്കുന്നതും താൽപര്യ ജനകവുമാണ്. എന്നാൽ കൃത്യമായി ഈ പ്രവചനങ്ങൾ എപ്പോൾ എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്ന് വ്യക്തമായി പറയുവാനോ പഠിപ്പിക്കുവാനോ ആർക്കും തന്നെ കഴിയുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവ ലോകത്തുള്ള പ്രവചന പഠിതാക്കളും വിശ്വാസികളും ഭാവികാല സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിൽ പലപ്പോഴും ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരും ഈ വിഷയങ്ങളിൽ പലതട്ടിൽ നിൽക്കുന്നവരുമാണ്. ആയതിനാൽ അതിസങ്കീർണ്ണമായ ഈ വിഷയം സർവ്വ സമ്മതം വരുമാറ് എഴുതുക എന്നത് വൈഷമ്യം

നിറഞ്ഞ സംഗതിയാണ്.

പ്രവചന വ്യാഖ്യാനം

വ്യാഖ്യാന നിയമപ്രകാരം തിരുവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. സംശയലേശമെന്നേ മനുഷ്യന് മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ വ്യക്തമായി ചില കാര്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ ബാബിലോൺ പ്രവാസം എഴുപതു വർഷം ആയിരിക്കും എന്നത് (യിര. 25:11-12, എസാ. 1:1-4). ഇസ്രായേലിന്റെ അധിപതി ബേത്ലഹേമിൽ ജനിക്കും എന്നത് (മീഖ. 5:2, മത്തായി 2:4-6). എന്നാൽ വായനക്കാർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള രീതിയിൽ പ്രതിരൂപമായോ ആലങ്കാരികമായോ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ വേറെയും ധാരാളം ഉണ്ട്. ഇവ “അപ്പോക്കാ ലുപ്റ്റിക് സാഹിത്യങ്ങൾ” എന്ന പേരിലാണ് സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്നത്. ദാനിയേലിലും, യെഹെസ്കേലിലും, യേശുവിലും ഇത്തരം പ്രവചനങ്ങൾ കാണാം.

പുതിയ നിയമത്തിൽ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം പ്രവചനങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ ഉള്ളവയാണ്. (4-19 അദ്ധ്യായങ്ങൾ). ഇവ എപ്പോൾ എങ്ങനെ നടക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കാത്തതിനാൽ വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമായി വരുന്നു. വേദ പണ്ഡിതന്മാർ അവരവരുടെ മനോഗതം അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാൽ പൊതു സ്വീകാര്യമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യത വിരളമാണ്. അതിനാൽ തന്നെ പരസ്പരം വാഗ്വാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന

തിനും സഭയിൽ ഭിന്നത ഉടലെടുക്കുന്നതിനും തന്നിമിത്തം സഭയുടെ സാക്ഷ്യവും ശക്തിയും നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനും കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ഓരോ എഴുത്തുകാരും അത് വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലും താൻ ശക്തിയോടും തേജസ്സോടും മേഘത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (മത്താ. 24:30, മർക്കോ. 13:26, ലൂക്കോ. 21:27). വെളിപ്പാട് 1:7 ൽ സകല മനുഷ്യരും കാൺകെ മേഘാരൂഢനായി വരുമെന്നും 19:16 ൽ വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്ത് വരുമെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പൗലോസാകട്ടെ അഗ്നിജ്വാലയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (2 തെസ. 1:6). വരവിന്റെ രീതി എപ്രകാരമാണെന്ന് പത്രോസ് പറയുന്നില്ലെങ്കിലും വരുന്നദിനത്തിൽ ഭൂമിയും അതിലുള്ള പണികളും വെന്തുപോകുമെന്നുള്ള വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിവരണം നൽകിയിരിക്കുന്നു (2 പത്രോ. 3:10-13). ആയതിനാൽ ഇവയെ എല്ലാം പരിഗണിച്ചു മേഘത്തിലെന്നോ, തീയിലെലെന്നോ, കുതിരപ്പുറത്തെന്നോ വാദിച്ചു സമയം കളയാതെ കർത്താവ് വരും എന്നു മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നതല്ലേ ബുദ്ധി? ഇതെല്ലാം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ കാണുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതിന്റേതായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എടുക്കേണ്ടത് ഏത്, ആലങ്കാരികം ഏത് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു വ്യാഖ്യാനിക്കണം. ആയതിനാൽ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തത് അതതിന്റെ സമയ

ത്ത് നടത്തിയെടുക്കും എന്നു കരുതി പരസ്പരം ചെളി വാരി എറിയാതെ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തിക്കും ദൈവനാമ മഹത്വത്തിനായി ജീവിക്കയാണ് വേണ്ടത്.

പാപത്തിൽ വീണ മനുഷ്യൻ ദൈവമുമ്പാകെ വരുവാൻ കഴിയാതെ അന്യോന്യം കുറ്റം ആരോപിച്ചു ഒളിച്ചിരുന്നപ്പോൾ കൃപാലുവായ ദൈവം അവനെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തേടിവന്ന് സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. വെങ്കിലും മനുഷ്യ വർഗ്ഗം ദൈവത്തെയും ദൈവിക പ്രമാണങ്ങളെയും വിട്ടുകളഞ്ഞു പാപത്തെയും പാപത്തിന്റെ കാരണക്കാരായ പിശാചിന്റെയും ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ അധികം ശ്രമിച്ചു പോന്നു. ആയതിനാൽ പാപത്തിനു ശിക്ഷ വിധിച്ച ദൈവം (ഉൽപ. 3, 6, 9 അദ്ധ്യായങ്ങൾ). മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി അബ്രഹാം എന്ന വ്യക്തിയെ വിളിച്ചു വേർതിരിച്ചു; ശാപഗ്രസ്ഥരായ മനുഷ്യനെയും ഈ ലോകത്തെയും തന്റെ സന്തതിയിൽ കൂടി വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള പദ്ധതി ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (ഉൽപ. 12:1-3). അബ്രഹാമിനും അവന്റെ സന്തതിക്കും ദൈവം അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നു. ദൈവത്തെ അനുസരിച്ച് ഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് അനുഗ്രഹവും ദൈവിക രാജ്യത്തിലുള്ള അവകാശങ്ങളും നിത്യജീവനും വാഗ്ദത്തം നൽകി എന്നിരുന്നാലും യിസ്രായേൽ ജനത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും നിഷേധികളായി ദൈവവഴികളെ ഗണ്യമാക്കാതെ തങ്ങളുടേതായ ഇഷ്ടത്തിനും മനോവികാരത്തിനും അടിമകളായി ജീവിച്ച് ശാപഗ്രസ്തരായി തുടരുന്നു എന്ന് വചനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തെറ്റിപ്പോയവർക്ക് അനുഗ്രഹത്തിന് പകരം ന്യായവിധിയാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് പഴയ നിയമത്തിലെ അവസാന പുസ്തകമായ മലാഖിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു (മലാ. 4:1-6).

പഴയനിയമ ഭക്തർക്ക് നൽകിയ വാഗ്ദത്തം അനുസരിച്ച് ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയായി കാലത്തികവിൽ ഭൂമിയിലേക്ക് അയച്ചു (ഉൽപ. 3:15, യേശ. 7:14, 9:6, ഗലാ. 4:4). എങ്കിലും സ്വന്തജനമായ യിസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ മിശിഹായെ തിരിച്ചറിയാതെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തു (യോഹ. 1:11, മത്താ. 27: 23-31). തിരുവെഴുത്തിൻ പ്രകാരം കുരിശിൽ മരിച്ച യേശുമൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം 40 ദിവസം ചിലവഴിച്ച്, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കയറിപോകും മുമ്പ് ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി സകല ജാതികളുടെയും അടുത്തേക്ക് കടന്നുചെന്ന് അവരെ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആക്കുവാൻ കൽപ്പിച്ചു (മത്താ. 28:18-20, മർക്കോ. 16:15-16, ലൂക്കോ. 24:46-49, യോഹ. 20, 21, അപ്പോ. 1:8). യേശു തന്റെ സഭയെ പണിയും എന്നും, ശിഷ്യന്മാരെ അനാഥരായി വിടാതെ യേശുവിനു പകരക്കാരനായി ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവരോട് കൂടെ ഇരുന്ന് അവരെ ശക്തീകരിച്ച് വഴി നടത്തുവാൻ നൽകാമെന്നും തന്റെ ക്രൂശ മരണത്തിനു മുമ്പായി താൻ തന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൂടാതെ തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം എല്ലാ ജാതികളോടും പ്രസംഗിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ താൻ ഇരിക്കുന്നിടത്ത് ശിഷ്യന്മാരെ ഇരുത്തേണ്ടത് അവരെ തന്നോടു ചേർക്കുവാൻ മടങ്ങി വരുമെന്നും യേശു അരുളിച്ചെയ്തു. തന്റെ മടങ്ങി വരവിൽ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും തന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് ശിക്ഷാവിധിയിൽ ഉണ്ടാകും എന്നും കൂടാതെ ഈ ലോകത്തിന് അവസാനം സംഭവിക്കും എന്നും മുൻകൂട്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹ. 14:1-3, 18:25-26, 16:6-9, മത്താ. 19:28, 24:14, 13:20-30, 46). യേശുക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തതു പ്രകാരം യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം കഴിഞ്ഞുള്ള പത്താം ദിവസമായ പെന്തക്കോസ്ത് ദിനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശിഷ്യഗണത്തിന്മേൽ ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ അതേ ദിവസം ഈ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തു (മത്താ. 16:16-18, അ.പ്ര. 1:8, 24-27).

യേശു തന്റെ സഭയെ പണിയും എന്നും, ശിഷ്യന്മാരെ അനാഥരായി വിടാതെ യേശുവിനു പകരക്കാരനായി ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവരോട് കൂടെ ഇരുന്ന് അവരെ ശക്തീകരിച്ച് വഴി നടത്തുവാൻ നൽകാമെന്നും തന്റെ ക്രൂശ മരണത്തിനു മുമ്പായി താൻ തന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൂടാതെ തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം എല്ലാ ജാതികളോടും പ്രസംഗിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ താൻ ഇരിക്കുന്നിടത്ത് ശിഷ്യന്മാരെ ഇരുത്തേണ്ടത് അവരെ തന്നോടു ചേർക്കുവാൻ മടങ്ങി വരുമെന്നും യേശു അരുളിച്ചെയ്തു. തന്റെ മടങ്ങി വരവിൽ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയും തന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് ശിക്ഷാവിധിയിൽ ഉണ്ടാകും എന്നും കൂടാതെ ഈ ലോകത്തിന് അവസാനം സംഭവിക്കും എന്നും മുൻകൂട്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹ. 14:1-3, 18:25-26, 16:6-9, മത്താ. 19:28, 24:14, 13:20-30, 46). യേശുക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തതു പ്രകാരം യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം കഴിഞ്ഞുള്ള പത്താം ദിവസമായ പെന്തക്കോസ്ത് ദിനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശിഷ്യഗണത്തിന്മേൽ ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ അതേ ദിവസം ഈ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തു (മത്താ. 16:16-18, അ.പ്ര. 1:8, 24-27).

പെന്തക്കോസ്ത് ദിനം തുടങ്ങിയ സഭ കാട്ടുതീപോലെ അതേ തലമുറ

യിൽ തന്നെ യെഹൂദയിൽ ശമര്യയിലേക്കും അവിടെ നിന്ന് ഏഷ്യയിലെ മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിലേക്കും ആഫ്രിക്ക, യൂറോപ്പ് എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലേക്കും പടർന്നു പന്തലിച്ചു (അ. പ്ര. 2-28 അദ്ധ്യായം). ഈ സഭയുടെ വളർച്ചക്കും വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കേണ്ട ജീവിത ചര്യകളും ഭാവി പ്രത്യംഗ്യം മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ പറ്റിയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവ്, ഭാവി സംഭവങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുവാനായി പരിശുദ്ധാത്മാ നിരന്തരം എഴുതിയ സുവിശേഷങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പ്രവചന പുസ്തകവുമൊക്കെ അടങ്ങുന്നതാണ് പുതിയ നിയമം. ഈ പുതിയനിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാവി കാര്യങ്ങളെ കുറച്ച് കൂടി വ്യക്തമാക്കി വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പഴയ പുതിയ നിയമ വിശുദ്ധന്മാർക്കായി ദൈവം ഭാവിയിൽ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന വിഷയങ്ങളും ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സകലമനുഷ്യർക്കും ആയി ദൈവം കരുതി വെച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവിക പദ്ധതിയും വിശദമാക്കുന്നതാണ് അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങൾ അഥവാ "എസ്കറ്റോളജി" എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

What more would you like to see on the pages. Share your experience with us we would love to hear from you.

MATRIMONIAL

We settled Pentecostal parents from Mumbai invites marriage proposal for their Daughter 27 Yrs, 5'3", fair, MBA in marketing and HR from parents of Born again, Spiritual, Educated boys.

Contact
Mob.: 9821332273,
9823147073

വേനൽ മഴ

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

നീറുന്നഹൃത്തിൽ
കോറുന്ന വാക്ക്
വേനൽ മഴ പോലെ-
നിർവൃതിയേകുന്നു
എന്റെ വേപഥു നീങ്ങുന്നു
ഹൃത്തുല്ലസിക്കുന്നു.....
അമൃതായ
അധരത്തിൽ നിന്നും
പൊഴിയുന്ന വചസ്സുകൾ
മൃതന്മാർക്ക് ആത്മ ചൈതന്യമാകുന്നു....

ഇവിടെ - വാമികൾ
വാചാലരാകുന്നു
സ്നേഹ ബന്ധങ്ങൾക്കു
വിളളലുണ്ടാക്കുന്നോർ ...
പിഴയ്ക്കുന്ന വാക്കുകൾ
ഇടർച്ചയുടെ മുൾമുനകളായ്
ഇറുർച്ച വാൾ പോലെ
രക്ത ബന്ധങ്ങൾ തൻ
തായ് വേരറുക്കുന്നു.....

വാക്കിന്റെ ചഡ്ഗത്താൽ
നേർക്കുനേർ പൊരുതുന്നോർ
പൊതു വേദികളിൽ,
വാർത്താ ചാനലിൽ,
ആസ്ഥാന മന്ദിരത്തിൽ
വാക്കേറ്റത്തിന്റെ
വേലിയേറ്റം തീർക്കുന്നു...

തത്വസംഹിതക്കും
ക്രിസ്തു ശിഷ്യർക്കും
നേരെ പടവാളെടുക്കുന്നോർ-
മത വിദ്വേഷത്തിന്റെ ജാതിസ്പർധയുടെ
ഇടർച്ചക്കല്ലുകൾ തീർക്കുന്നോർ...
പാഷാണമിവിടെ
വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നു...
എന്റെ നെഞ്ചകം പൊട്ടുന്നു..

നെടുവീർപ്പുകളുടെ നെരിപ്പോടെരിയുന്നു...
എന്റെ മുറിവുകൾ കരിയാതെ
യുള്ളിൽ വൃണങ്ങളായ്,
പഴുത്തും പുഴുത്തും
മരിച്ചും മരിക്കാതെ
നീറിക്കഴിയുകയാണിന്നു ഞാൻ...

മർത്യന്റെ വാക്കുകൾ... നോക്കുകൾ...
ചലനങ്ങൾ ഹൃത്തിന്റെ ഭാഷകൾ...
ആത്മ ചൈതന്യത്തി-
നസ്തു മാനം കുറിക്കുമ്പോൾ
നാഥാ നിൻ മിഴികളിൽ, മൊഴികളിൽ...
പെണ്ണിറങ്ങുന്നു സ്നേഹം

നിന്റെ വാക്കിനാലല്ലയോ
രോഗ സഖ്യം...മരണ മുക്തി
സൃഷ്ടി കർമ്മം!
അഗ്നിശുദ്ധിയും
ആത്മ ശക്തിയുമെല്ലാം
ആ വാക്കിലല്ലോ ...!
എന്റെ അസ്ഥികളിൽ
പുത്തനുന്മേഷമായ്
എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് നയന സൗന്ദര്യമായ്
ഇനിയും വാക്കുകളുടെ
മാസ്തരിക മായാപ്രപഞ്ചത്തിൽ
പാരിൽ നരർക്കേകുന്ന ഉപഹാരം...
രൂപാന്തരത്തിന്റെ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രം...!!!!

മരിച്ചവരയിരുന്ന നഭസ്സിൽ
നിന്റെ ആത്മ ചൈതന്യത്തിന്റെ
വീര്യവും സ്നേഹാർദ്രഭാവവും
ആശ്ലേഷവും കാത്ത്
സുന്ദര മൊഴികൾക്കായ്
കാതും കുർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഞാൻ....!!!!

കർത്യസന്നിധിയിൽ

നവി മുംബൈ : ഐപിസി ഗ്രേറ്റർ മുംബൈ നെരുൾ ഗലേറിയ സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ എരുത്തിക്കലായ് വീരമല പുതുപ്പറമ്പിൽ പാസ്റ്റർ വർഗ്ഗീസ് എബ്രഹാം (ജോസ് 55) കർത്യ സന്നിധിയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു.

സംസ്കാരം ഐപിസി കീക്കൊഴൂർ എബനേസർ സഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ.

ഭാര്യ: ആലിന്റെ തെക്കേതിൽ ജിബി വർഗീസ്. മക്കൾ : ജോബിൻ, ജിബിൻ.

കുഴിക്കാട്ടിൽ പാസ്റ്റർ കെ.പി. ജേക്കബിന്റെ ഭാര്യ ആൻസി ജേക്കബ് കർത്യസന്നിധിയിൽ.

പുന: ഐപിസി പുനെ മജന്തി ബെന്ദേൽ സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ പാസ്റ്റർ കെ.പി. ജേക്കബിന്റെ സഹധർമ്മിണി ആൻസി ജേക്കബ് (53) കർത്യ സന്നിധിയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ചില നാളുകൾ ഉായി രോഗാവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു.

Pr. Panchram Kalyansingh Pendam (52 Yrs.)

Wife : Rupali P. Pendam

Church Name :

IPC Love India Parivaar

മക്കൾ : പരേതനായ ഇവാ . ക്ലിസ്റ്റൻ, ഇവാ. ക്ലിന്റൺ, മരുമക്കൾ : ജെസ്സി ക്ലിന്റൺ

സംസ്കാരം വ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ 11 മണിക്ക് പുനെ ക്ലോക്ക് സോലാപൂർ റോഡ് ഹഡ്സർ സെമിത്തേരിയിൽ നടന്നു.

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ
കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച
ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിലക്ഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ
പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80,
നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100)
ലഭ്യമാണ്.
ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

കുടുംബ കോഴികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റൽ സൗജന്യം.

മഹാരാഷ്ട്രയിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ പടയാരുക്കവുമായി പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ

സ്ഥിരോത്സാഹവും കഠിനാധ്വാനവും സുവിശേഷ വേലയിലുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും ദൈവസന്നിധിയിലുള്ള വിശ്വസ്തതയും കൊണ്ട് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനത്തേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയാണ് പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ. ഐപിസി മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം മുതൽ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ സഭയുടെ മുന്നിരയിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയും, സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നേതൃത്വ സ്ഥാനങ്ങൾ നിരവധി തവണ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ, മികച്ച വാചിതും സംഘാടകനും കഴിഞ്ഞ മൂന്നര പതിറ്റാണ്ടിലധികമായി പുനെ പിന്മുദ്ര സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനാണ്.

അദ്ദേഹവുമായി പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ:

ജനനവും ജീവിത പശ്ചാത്തലവും

കേരളത്തിൽ ആലപ്പുഴ കൂട്ടനാട് തലവടി പത്തിച്ചേരിൽ ഉമ്മൻ മത്തായി - ചാച്ചിയമ്മ മത്തായി ദമ്പതികളുടെ എട്ടു മക്കളിൽ മൂന്നാമനായിട്ടാണ് പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ ജനിച്ചത്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ഐ ടി ഐ പഠിക്കുകയും ജേഷ്ഠ സഹോദരൻ പി. എം. തോമസ് പുനെയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ 1971-ൽ പുനെയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചശേഷം പള്ളി വികാരിയെ കണ്ട് സഭാസേവകൾ അധ്യാപകനാകുവാനുള്ള താല്പര്യം അറിയിച്ചു. പിന്മുദ്രയിൽ അന്ന് പ്രയർ ഗ്രൂപ്പോ സഭാസേവകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ സഭാ വികാരി റവ. ഫിലിപ്പിന്റെ താൽപര്യപ്രകാരം പെൻസിൽ ഫാക്ടറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാർത്തോമ്മ കൂട്ടം

പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാനും സഹധർമ്മിണി ഓമന ചെറിയാനും

ബങ്ങളിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സഭാസേവകൾ പഠിപ്പിക്കാനും പ്രയർ ഗ്രൂപ്പ് നടത്താനുമുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു.

അക്കാലത്ത് തിരുവചന വായനയിൽ റോമാ ലേഖനത്തിൽ നിന്നുള്ള ചില സംശയങ്ങൾ സഭയുടെ വികാരിയച്ചനുമായി പങ്കു വെച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

സ്നാനം, പരിശുദ്ധത്വ നിരവ് എന്നിവ പെന്തകോസ്റ്റ് സഭകൾ ആണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മൾ അല്ല. ഈ മറുപടി പെന്തകോസ്റ്റ് കൂട്ടായ്മ അന്വേഷിപ്പാൻ മുഖാന്തിരമായി. അങ്ങനെ ഒരു ചെറിയ കൂട്ടായ്മ കണ്ടെത്തി. അതോടെ പെന്തകോസ്റ്റ് ഉപദേശത്തിൽ താൻ ആകൃഷ്ടനാകുകയും 1972 ഡിസംബർ 25 ന് പരേതനായ പാസ്റ്റർ എം. പി. ഉമ്മന്റെ കൈക്കീഴിൽ ജലസ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ആത്മാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു.

1977-ൽ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവ വചന പഠനത്തിനായി കേരളത്തിൽ കടന്നുവന്നു.

വേദ വചന പഠനം

കേരളത്തിൽ പ്രശസ്തമായ കോട്ടയം വടവാതുർ ശാലോം ബൈബിൾ സ്കൂളിലാണ് പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ ദൈവ വചനം അഭ്യസിച്ചത്.

വടവാതുരിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റുമാനൂർ, കാണക്കാരി, കുമാരനല്ലൂർ, പേരൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭകളുടെ രൂപീകരണത്തിനു പിന്നിൽ പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ ആയിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിരുന്നു ബ്രദ. സി.വി. വടവന (സത്യം പബ്ലിക്കേഷൻസ്) യുടെ കുടുംബം. ഇതു നിമിത്തം ചിലർ സംവാദത്തിനായി കടന്നു വരികയും അതേ തുടർന്ന് അവർ ദൈവവചന സത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി കത്തോലിക്ക സഭ

വിടുകയും സ്നാനപ്പെട്ട് അവിടെയുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ ചേർന്ന് പോകുകയും തുടർന്ന് പാസ്റ്റർ പി.എം. ചെറിയാനോ ടൊപ്പം താമസിച്ച് തിരുവചനം പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. കുമാരനല്ലൂരിൽ നിന്ന് ഏഴു പേർ കർത്തൃശുശ്രൂഷകന്മാരായി വേർതിരിയപ്പെട്ടു.

കേരളം വിട്ട് മഹാരാഷ്ട്രയിൽ വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനു വേണ്ടി തിങ്കളാഴ്ചതോറും ഉപവസിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

കോട്ടയത്തെ പത്തു വർഷത്തെ ശുശ്രൂഷാ ദിനങ്ങളിൽ പാസ്റ്റർ പി. എം. ഫിലിപ്പ്, പാസ്റ്റർ ടി. ജി. ഉമ്മൻ, പാസ്റ്റർ കെ. കെ. ചെറിയാൻ, പാസ്റ്റർ കെ.സി. ജോൺ, പാസ്റ്റർ കെ. എം. ജോസഫ് എന്നിങ്ങനെ നേതൃത്വനിരയിൽ ഉള്ളവരുമായി സഹകരിക്കാനും അവർക്ക് പകരം പലയിടത്തും കടന്നുപോയി ആത്മീയ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കാനും പാസ്റ്റർ ചെറിയാൻ അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

വിവാഹം

പാസ്റ്റർ പി.എം. ഫിലിപ്പ് സാർ ആയിരുന്നു പാസ്റ്റർ പി.എം. ചെറിയാൻ വിവാഹം ആലോചിച്ചതും നടത്തിയതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരം കോട്ടയം ഫിലദൽഫിയ സഭയുടെ അംഗവും ഏകയായി വിശ്വാസത്തിൽ വന്ന കളത്തിപ്പടി മൂല്യശ്ലേരിൽ എബ്രഹാമിന്റെ ഏട്ടാമത്തെ മകൾ ഓമനയെ 1981 മെയ് 7 ന് കോട്ടയം ഫിലദൽഫിയ സഭയിൽ വെച്ചു നടന്ന വിവാഹത്തിൽ ജീവിതസഖിയായി സ്വീകരിച്ചു. പുനെയിൽ വരുന്നത് വരെ കോട്ടയത്ത് കേരളഭൂഷണം എന്ന പത്രസ്ഥാപനത്തിൽ അക്കൗണ്ടന്റ് / ടൈപ്പിസ്റ്റ് ആയി ഓമന ജോലി ചെയ്തിരുന്നു.

കേരളം വിടാനുണ്ടായ സാഹചര്യം

മാറാടി, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകൾ അനായാസം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാനുണ്ടായിരുന്നു. കേരളം വിട്ട് മഹാരാഷ്ട്രയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ തനിക്ക് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പാസ്റ്റർ കെ. ടി. തോമസ് ഡൽഹി ഗ്രീൻ പാർക്കിൽ താമസിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചെങ്കിലും പുനെയിൽ വരാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പ്രവർത്തനം

മഹാരാഷ്ട്രയിൽ സത്താനാ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ, പുനെയിൽ നിന്നും 120 കിലോമീറ്റർ ദൂരെ മാറാടികൾ മാത്രമുള്ള വായി എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ആഴ്ചയിൽ മൂന്നു ദിവസം അവിടെ പോയി വന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അതോടെ മാറാടികളായ ഒരു വലിയ കൂട്ടം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു സ്നാനപ്പെട്ട് മൂന്നോട്ട് വരികയും ചെയ്തു. കൂടാതെ ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ അവിടെ നിയോഗിച്ച ശുശ്രൂഷകന് സാമ്പത്തിക സഹകരണം കാണിച്ചത് ആന്റോപ്പ് ഹിൽ സഭയും പാസ്റ്റർ പി. ജോയി യുമാണെന്ന് പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുകയുണ്ടായി.

പുനെ പിന്മുദ്രയിലെ പ്രവർത്തനം

പിന്മുദ്രയിൽ അന്ന് ചെറിയ ഒരു കൂടി വരവായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. പിന്നീട് പിന്മുദ്ര സഭ വളരുകയും പത്തോളം ഭാഷകളിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന വലിയ സഭയായി തീരുകയും ചെയ്തു.

സഭയുടെ സ്ഥലപരിമിതി നിമിത്തം ഏറിയ നാൾ ഒരു തീ സ്റ്റാർ ഹോട്ടലിൽ ആയിരുന്നു ആരാധന നടന്നു പോന്നത്. പുനെയിലെ കോളേജുകളിൽ നടത്തി വന്ന പ്രെയർ ഗ്രൂപ്പ് മുഖാന്തിരം വിവിധ ജാതികളിലും ഭാഷകളിലും ഉള്ള യൗവനക്കാർ മറ്റു മതസ്ഥരായ വിശ്വാസികൾ കൂട്ടമായി സ്നാനമേറ്റ് സഭയിൽ കടന്നുവന്നു.

അന്ന് സ്നാനമേറ്റവരിൽ സൗദി അറേബ്യക്കാരനായ സെയ്ദ അമർ അലി എന്ന വ്യക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം കർത്തൃ ശുശ്രൂഷകനാകയും ഇപ്പോൾ നോർവെയിൽ കർത്തൃ ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില വർഷങ്ങൾ മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റ് ഹെബ്രോൻ ബൈബിൾ ട്രെയിനിംഗ് സെന്റർ പിന്മുദ്രയിലായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചു വന്നത്. പാസ്റ്റർ പി. എം. ചെറിയാൻ 1987 മുതൽ ഇതുവരെ പിന്മുദ്രയിൽ കർത്തൃവേലയിൽ തുടരുന്നു.

വിവിധ സഭകളുടെ ഐക്യ സംരംഭമായ യൂണൈറ്റഡ് പെന്തകോസ്റ്റൽ

ഫെല്ലോഷിപ്പിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ആയും നാലു തവണ ഇദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കുടുംബം

പാസ്റ്റർ പി.എം. ചെറിയാൻ - ഓമന ദമ്പതികൾക്ക് ദൈവം അഞ്ച് മക്കളെ ദാനമായി നല്കി. രണ്ടു പേർ കുടുംബസ്ഥരാണ്. വടവാതുർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന കാലത്ത് മുത്ത മകൾ പ്രെയ്സിന് അഞ്ചു വയസുള്ളപ്പോൾ പോളിയോ ബാധിച്ച് കിടപ്പിലായി. സഭയുടെയും ദൈവദാസന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയാൽ അത്ഭുതസഖ്യം ലഭിച്ചു. മിനിസ്ട്രിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പ്രെയ്സ് കുടുംബമായി ദോഹയിലാണ്.

രണ്ടാമത്തെ മകൾ ഫേബ കുടുംബമായി മുൻബൈ വീരാറിൽ താമസിക്കുന്നു. പുനെയിൽ പിതാവിനോടൊപ്പം താമസിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ മകൾ പ്രസില്ല, കമ്പനിയുടെ മാനേജറായി ജോലി ചെയ്യുന്നു. പ്രസില്ലയ്ക്ക് മൂന്നു വയസുള്ളപ്പോൾ ഉഗ്ര വിഷമുള്ള ഒരു പാമ്പ് കടിച്ച മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തു. ആ രാത്രിയിൽ പത്തു കുപ്പി ആന്റി സ്റ്റേക്ക് വെനി (ഏ. എസ്. വി.) കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരത്തിൽ കുത്തിവെച്ചു. പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവം അവൾക്ക് സൗഖ്യം കൊടുക്കുകയും ജീവൻ തിരികെ നല്കുകയും ചെയ്തു. തിർസാഹ് ചെറിയാൻ യുഎസിലും ഇളയ മകൾ ഗ്രേസ് ബാംഗ്ലൂരിലും ജോലി ചെയ്യുന്നു.

അത്ഭുതം! അപാരം അവിസ്മരണീയം

1994 ജൂലൈ 28-ന് പാസ്റ്റർ പി.എം. ചെറിയാന്റെ ഇളയ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പ്രെയ്സ്, ഫേബ, പ്രിസില്ല എന്നിവർ സ്കൂളിൽ നിന്നും മടങ്ങി വരികയാണ്. അവർ യാത്ര ചെയ്ത ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ ഫാക്ടറിയിലേക്ക് റിവേഴ്സ് വന്ന ഗുഡ്സ് ട്രെയിൻ ഇടിക്കുകയും ഒരു ട്രെയിനിന്റെ നീളത്തിൽ ഫാക്ടറിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ പാസ്റ്ററുടെ മൂന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളും മറ്റു നാലു കുഞ്ഞുങ്ങളുമാണ് യാത്ര ചെയ്തിരുന്നത്. അത്ഭുതമായി അപകടത്തിൽ നിന്ന് ദൈവം സൂക്ഷിച്ചു. ഇടിയുടെ ആഘാതത്തിൽ റിക്ഷ ഡ്രൈവർ തെറിച്ച് പോകുകയും തന്റെ ശരീരത്തിൽ മാർക

അമ്മമാരോട്

ജാസ്മിൻ ഫിലിപ്പ്

ചില മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കേരളത്തിൽ പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഒരു സംഭവം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. ഒരു ബിൽഡിംഗിന്റെ മൂന്നാം നിലയിലെ ഗ്രില്ലിനിടയിലൂടെ ഒരു കുഞ്ഞു താഴേക്കു വീണു. ആ കുഞ്ഞു വീഴുന്നതുകണ്ട് അതിന്റെ അമ്മ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കാൻ കൂടെ ചാടി. ഗ്രൗണ്ടിൽ ഉണക്കാ നിട്ടിരുന്ന തുണിയുടെയും അവിടെ കുട്ടിയിട്ടിരുന്ന തെർമ്മോകോളിന്റെയും മുകളിലാണ് കുഞ്ഞു വന്നു വീണത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കുഞ്ഞ് അത്ഭുതകരമായി രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ അമ്മ മരണപ്പെട്ടു എന്നത് ദുഃഖകരമായ ഒരു വാർത്തയായി.

കുഞ്ഞും അമ്മയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്നത് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ദൃഢമായ ബന്ധമാണ്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഇതിനു ചില അപവാദങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നുള്ളത് സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. എന്നിരുന്നാലും ഒരു അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ അത്രമേൽ ശ്രദ്ധാലുവാകുന്നു. തന്റെ കുഞ്ഞിന് ഒരു പനി വന്നാൽ, ഒന്നു വയറു വേദനിച്ചാൽ, ഒന്നു വീണാൽ അമ്മയും മനം നോവും.

നമുക്ക് ഒരുപാട് അമ്മമാരെ ബൈ

ബിളിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. ഹവ്വ, സാറാ, ഹാഗാർ തുടങ്ങി നീണ്ട നിര തന്നെ ബൈബിളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോരുത്തരും അമ്മ എന്ന നിലയിൽ പ്രശംസ അർഹിക്കുന്നവർ. ഇവരെ ഓരോരുത്തരെയും കുറിച്ച് നാം ധാരാളം പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അധികം പറഞ്ഞു കേൾക്കാത്ത അമ്മമാരും ബൈബിളിൽ ഉണ്ട്. മർക്കോസ് 7:24 മുതൽ 30 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു അമ്മയെ നമുക്ക് കാണാം. ഈ അമ്മയുടെ വിശ്വാസം പലപ്പോഴും പ്രസംഗവിഷയം ആയിട്ടുണ്ട്. യേശു ആദ്യമായി സ്വന്തം ദേശം വിട്ട് മറ്റൊരു ദേശത്തേക്ക് പാർക്കുവാൻ ആയിപ്പോയി. യേശു അവിടെ ചെന്നു എന്നുള്ളത് ആരും അറിയരുത് എന്ന് യേശു കർത്താവ് ആഗ്രഹിച്ചു. അന്യദേശം ആയതു കൊണ്ട് തന്നെ അവിടെ ആരും തന്നെ തിരിച്ചറിയാതെ ഇല്ല എന്ന് യേശു ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. എന്തായാലും യേശു അവിടെ ഒരു വീട്ടിൽ മറഞ്ഞിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തിക്കാൻ യേശുവിന് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ മറ്റൊരു ദേശത്ത് ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ

ഇരിക്കാൻ യേശു ആഗ്രഹിച്ചു എന്നുള്ളത് വസ്തുതയാണ്. പക്ഷേ യേശുവിന്റെ വരവിനെ മാത്രം നോക്കി പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന ചിലർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു അമ്മക്ക് തന്റെ കുഞ്ഞ് രോഗി ആകുന്നത് സഹിക്കാവുന്നതല്ല. അപ്രകാരം രോഗിയായ ഒരു ചെറിയ മകൾ ഉള്ള ഒരു അമ്മ ഈ പ്രദേശത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. അശുഭാത്മാവ് ബാധിച്ച ഒരു ചെറിയ മകൾ. ആ കുഞ്ഞിന്റെ അവസ്ഥ ദിനംപ്രതി കാണുന്ന അമ്മയുടെ മാനസികാവസ്ഥ ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. സൗഖ്യം മകൾക്ക് ആവശ്യമെങ്കിലും അമ്മയ്ക്കാണ് ആവശ്യം ബോധം ഉള്ളത്. ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ ഇരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് അമ്മ കടന്നുവന്നു. അവൾ യവന സ്ത്രീയാണ് എന്ന് നമുക്ക് 26-ാം വാക്യത്തിൽ വായിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. അതായത് യേശു ഉൾപ്പെടുന്ന സമുദായത്തിന് പുറത്തുള്ള സ്ത്രീ. എന്നാൽ ആ സ്ത്രീക്ക് യേശുവിനെക്കുറിച്ച് ശരിക്കും അറിയാമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ അവൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നുവേണം നമ്മൾ

» 22

മായ മുറിവുകൾ ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. ട്രെയിനിന്റെ ഹുക്കിൽ ഉടക്കിയ റിക്ഷ ട്രെയിനിനടിയിൽ പെടുകയോ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പാളത്തിലേക്ക് തെറിച്ച് വീഴുകയോ ചെയ്യാതെ ദൈവം സൂക്ഷിച്ചു. ഈ അപകടം കണ്ടു നിന്നവർ അലറി നിലവിളിച്ചു. അതിനാൽ ട്രെയിൻ സ്റ്റോപ്പറിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് നിർത്താൻ ഇടയാകയും അത്ഭുതവിടുതൽ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേ ദിവസത്തെ ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് പത്രത്തിൽ ഇതൊരു പ്രധാന വാർത്തയായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഓട്ടോ റിക്ഷ പൂർണ്ണമായും തകർന്നതി

നാൽ പോലീസ് ഡിപാർട്ട്മെന്റ് അതിശയം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും പുച്ചെടുക്കുകയും നല്ലി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

വായനക്കാരോട് പറയാനുള്ളത്

നമ്മുടെ ഭാരതം വലിയ വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദൈവമക്കളെ ഏതു വിധേനയും കേസിൽ കുടുക്കുകയും അവർക്കെതിരെ പീഡനങ്ങൾ അഴിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ നാം എത്തി ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. ദൈവജനം ഐക്യതയോടെ നില്ക്കുകയും ഭാരത സുവിശേഷി

കരണം നടക്കേണ്ടതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കൃപയാൽ ഇതുവരെയും മഹാരാഷ്ട്രയിൽ സമാധാന അന്തരീക്ഷമാണുള്ളത് ശ്ലാഘനീയമായ കാര്യമാണെന്നും സുവിശേഷികരണത്തിനു ഇപ്പോൾ ഉള്ള വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിക്കാനും സുവിശേഷം ചെന്നെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത മേഖലകളിൽ സുവിശേഷം വ്യാപിപ്പിക്കാനും പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിശാലതയിലേക്ക് കടന്നു വരേണ്ടതിനും തദ്ദേശീയരായ സുവിശേഷകർ എഴുന്നേൽക്കേണ്ടതിനും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് പാസ്റ്റർ പി.എം. ചെറിയാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ●

അനുമാനിക്കാൻ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവൾ യേശുവിന്റെ വരവിനെ മനസ്സിലാക്കി; യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇവിടെയാണ് അമ്മ എന്ന നിലയിൽ സുഹൃത്തിനായി കൃയിലെ സ്ത്രീയെ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. യേശുവിന്റെ അടുത്തു തന്റെ മകളുടെ വിഷയവുമായി ചെല്ലുവാൻ അവൾക്ക് മാർഗ്ഗം ഒരു തടസ്സം അല്ലായിരുന്നു. ആ അമ്മ ആവശ്യബോധമുള്ളവൾ ആയിരുന്നു. ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ ഇരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച യേശുവിന്റെ അരികിലേക്ക് അവൾ ആവശ്യവുമായി കടന്നുവരുന്നു. തന്റെ മകളുടെ രോഗത്തെ മാറ്റുവാൻ അവൾ യേശുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ യേശുവിന്റെ മറുപടി ഒരു അമ്മയെ സംബന്ധിച്ച വേദന ഉളവാക്കുന്നത് ആയിരുന്നു. യേശു ആ അമ്മയെ നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. മക്കളുടെ അപ്പം ചെറു നായ്ക്കൾക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നത് നന്നല്ല എന്ന് യേശു മറുപടി പറയുമ്പോൾ ആ അമ്മയുടെ വേദന ഉഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നിട്ടും അവൾ പിന്മാറിയില്ല. അവൾ തന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി അത് നേടിയെടുക്കാൻ വേണ്ടി യേശുവിന്റെ കാലിൽ വീണ് അപേക്ഷിച്ചു. മാത്രമല്ല അവരുടെ മറുപടിയാണ്

യേശുവിന്റെ മനം മാറ്റിയത്. (കർത്താവ് സകലതും നേരത്തെ അറിയുന്നു). മത്തായി ഈ സംഭവം വിവരിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയെ നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയത് എന്ന് യേശുവിന്റെ മറുപടി അവിടെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു അമ്മ എത്രത്തോളം തന്റെ മക്കൾക്കുവേണ്ടി കർത്താവിന്റെ പാദപീഠത്തിൽ ചെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇത്രത്തോളം കടന്നു ചെല്ലുവാൻ ഒരു അമ്മയെ കൊണ്ട് മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഒരു അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ മക്കളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമാണ് ആവശ്യം.

സെബദി മക്കളുടെ അമ്മ സ്വാർത്ഥയായിരുന്നു എന്ന് നാം പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അവർ കർത്താവിനോട് ചോദിച്ച ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവില്ലായ്മ ആ മാതാവിന് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് നാം പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരു അമ്മ എന്ന നിലയിൽ സെബദി മക്കളുടെ അമ്മയും ശരിയായിരുന്നു. ഇല്ലേ?

ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃശീകരണ സമയത്ത് യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് കരഞ്ഞ് അമ്മമാരോട് നിങ്ങളുടെ മക്കളെ ചൊല്ലി കരവീൻ എന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ കുറിച്ച് ഒരു ഓർമ്മ

പ്പെടുത്തൽ കൂടിയായിരുന്നു കർത്താവ് അവിടെ ചെയ്തത്.

അമ്മ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കുറിച്ച് കർത്താവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ചെല്ലുവാൻ എത്രത്തോളം നാം ധൈര്യപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. വിശ്വാസം മുറുകെ പിടിച്ച് അമ്മ എന്ന നിലയിലുള്ള ദൗത്യം എത്രത്തോളം ഭംഗിയായി നാം നിർവ്വഹിക്കാറുണ്ട്. അമ്മമാരായ സഹോദരിമാരേ - ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നാം വളരെ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകൾ അവരുടെ പ്രവർത്തന മേഖലകളും അവരെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നു, ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ളതാണ്. ഹനയെ പോലെ നിലവിലിരിക്കുന്ന, സുഹൃത്തിനായി കൃയിലെ സ്ത്രീയെ പോലെ വിശ്വാസം മുറുകെ പിടിച്ച് അചഞ്ചലമായി ആയി തന്റെ മക്കൾക്ക് വേണ്ടി കരയുന്ന ഒരു അമ്മയെ നോക്കി പറയുവാൻ ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സ്ത്രീയെ നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയത് എന്നാണ്.... ഇങ്ങനെയുള്ള അമ്മമാരുടെ തലമുറകൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും നിശ്ചയം.

HEBRON BIBLE COLLEGE
ESTABLISHED IN 1992

Fully owned and managed by IPC Maharashtra State

Vision : Light up the villages of Maharashtra through living word.

Pr. P. Joy (Principal) 9757088499 Bro. Varghese Kollakompil (Administrator) 9821332273

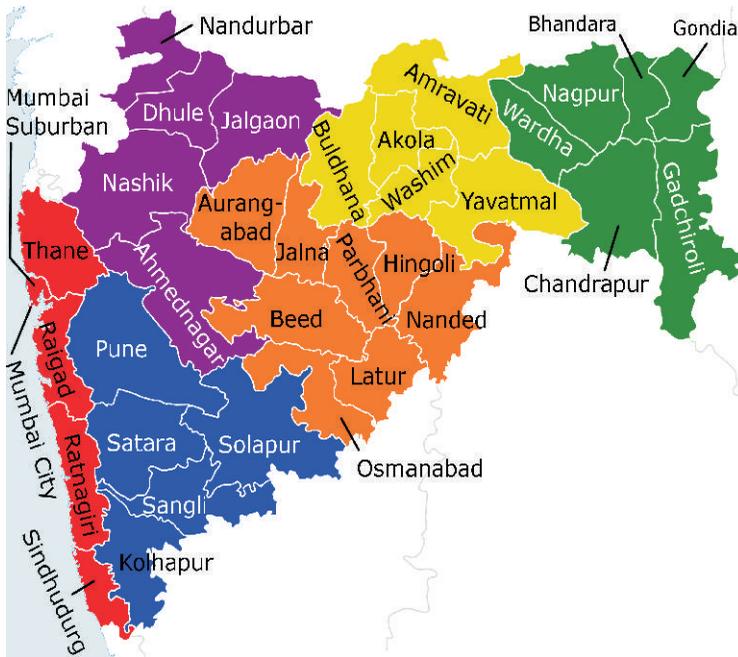
P.O. Box No. 17082, Tilaknagar P.O., Chembur, Mumbai - 400 089.

PRAY FOR IPC MAHARASHTRA STATE

Pray
FOR

- ◆ 383 Churches
- ◆ 383 Pastors
- ◆ 370 Outstations
- ◆ 152 Prayer Cells
- ◆ 42 House churches
- ◆ Upcoming Church buildings and parsonages
- ◆ Hebron Bible College
- ◆ Suvantha Publications
- ◆ Tracts & Literature Ministry
- ◆ 28 Primary Schools and Balwadies in the Villages

Suvartha

Fully Owned & Managed by IPC Maharashtra State

32 വർഷങ്ങൾ തുടർച്ചയായി, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ആറു ദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങളും നാലു അന്തർദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങളും നേടിയ സുവാർത്ത ഐ.പി.സി. മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റിന്റെ മുഖപത്രമാണ്.

ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, ഹിന്ദി എന്നീ മൂന്ന് ഭാഷകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വരുന്നു. ലോകത്താകമാനമുള്ള ഐ.പി.സി. വിശ്വാസികളുടെയും പ്രവർത്തകരുടെയും അഭിമാന പാത്രമായ മാസികയാണ് സുവാർത്ത.

സുവാർത്തയ്ക്കു പകരം സുവാർത്ത മാത്രം

ഒരു നിരീശ്വരവാദിയുടെ മരണം.... തുടർച്ച

തലേദിവസം തൊട്ടടുത്ത റൂമിൽ യാതനയോടെ നിലവിളിച്ച് മരിച്ച വ്യക്തി തന്നെ നാസ്തികത്വത്തിലേക്ക് നയിച്ച തന്റെ സുഹൃത്ത് ആയിരുന്നു എന്ന വാർത്ത ജഡ്ജനെ ഞെട്ടിച്ചു. ഏണസ്റ്റ് മരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന് വഴങ്ങാതെ ഓടുന്ന ഈ ജീവിതം അർത്ഥശൂന്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് അവനിൽ ഉയർന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും സമയത്തിന്റെയും നിത്യതയുടെയും നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

അങ്ങനെ ബൈബിളും അതിലെ രക്ഷയും സത്യമാണെന്നു, സ്വർഗ്ഗവും

നരകവും യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നും അവന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. താൻ ഒരു പാപിയാണെന്നും പാപക്ഷമ അത്യാവശ്യമാണെന്നും അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ വിഷമകരമായ അവസ്ഥയിലും തന്നെ മാടിവിളിക്കുന്ന സ്വഭവനത്തിലേക്ക് അവൻ മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചു.

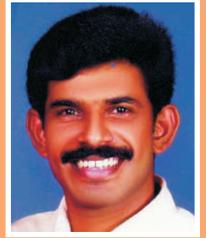
ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും അന്ധകാരാവൃതമായ ഈ സമയം അവൻ ദൈവവചനത്തിലേക്ക് അവന്റെ ഹൃദയം തിരിച്ചുവിട്ടു. ക്രിസ്തു സ്നേഹത്താൽ പിടിക്കപ്പെട്ട അഡോണിറാം 25 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ബർമ്മയിലെത്തി. 38 വർഷത്തോളം അവിടെ ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശവാഹകനായി. ബൈബിൾ പരിഭാഷയിലും ഡിക്ഷണറി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും സഭാ സ്ഥാപനത്തിലും

അദ്ദേഹം നൽകിയ സംഭാവന അതുല്യമാണ്.

1850 ഏപ്രിൽ 12-ന് അറുപത്തിരണ്ടാം വയസ്സിൽ അഡോണിറാം കപ്പലിൽ വെച്ച് മരിച്ചു. കുറെ കപ്പൽ ജോലിക്കാരും ഒരു സുഹൃത്തും അല്ലാതെ ബന്ധുക്കൾ ആരും അടുത്തില്ലായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

മരണത്തിന് മുമ്പായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മരണഭീതി ഒഴിഞ്ഞവന്റെ ജയഘോഷമാണ്; കർത്താവ് എന്നെ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വിളിക്കുമ്പോൾ, സ്കൂളിൽ നിന്ന് ഒരു കുട്ടി വീട്ടിലേക്ക് തിരികെ പോകുന്ന ആനന്ദത്തോടെ ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോകും...

ഒരു നിരീശ്വരവാദിയുടെ മരണം; മരണാവസ്ഥയുടെ മടങ്ങി വരവും

Pr. Biju P. Samuel, West Bengal

ബർമ്മയിൽ മിഷണറിയായിരുന്ന അഡോണിറാം ജഡ്സനെപ്പറ്റി കേൾക്കാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. അമേരിക്കയിൽ മസാച്ചുസെറ്റ്സിലെ മൽഡനിൽ ആയിരുന്നു ജനനം; 1788 ൽ. ഒരു സഭാശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന പിതാവ് തന്റെ പേര് തന്നെയാണ് മകനും നൽകിയത്. അമ്മ അബീഗയിൽ. മൂന്നാം വയസ്സിൽ തന്നെ ജഡ്സൻ വായിക്കാൻ പഠിച്ചു. വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും തന്റെ വൈഭവം പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിഷമമേറിയ പദപ്രശ്നങ്ങളുടെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുന്നതിൽ ജഡ്സൻ സമർത്ഥനായിരുന്നു. പത്ത് വയസ് ആകും മുമ്പേ അംഗഗണിതത്തിൽ (arithmetic) ഉള്ള വിരുത്ത് പ്രകടമാക്കി. മിക്ക പരീക്ഷകളിലും മറ്റ് മത്സരാർത്ഥികളേക്കാൾ അവൻ മികച്ചു നിന്നു. പതിനാറാം വയസിൽ പഠനത്തിനായി പ്രോവിഡൻസ് കോളേജിലെത്തിയ ജഡ്സൻ ബുദ്ധിശാലിയായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ പരിചയപ്പെട്ടു. പേര് ജേക്കബ് ഏണസ്റ്റ്. അവനാണെങ്കിൽ കടുത്ത നിരീശ്വരവാദിയും. അന്ന് പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നാസ്തിക വാദത്തിന്റെ ഇരകളായിരുന്നു മിക്ക വിദ്യാർത്ഥികളും യുവാക്കളും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം വർദ്ധിച്ചതോടെ ഏണസ്റ്റിന്റെ ചിന്തകൾ ജഡ്സനെ സ്വാധീനിക്കാൻ തുടങ്ങി. തന്നെപ്പോലെ മകനും ഒരു സുവിശേഷകൻ ആകണമെന്നായിരുന്നു പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹം. പക്ഷേ ജഡ്സൻ അത് ഉൾക്കൊള്ളാനായില്ല. അറിവും താലന്തുമുള്ള പ്രതിഭാശാലിയായ താൻ പിതാവിന്റെ വഴി പിന്തുടരുന്നത് നിരർത്ഥകമാണെന്ന ചിന്ത അവനെ ഭരിച്ചു. അങ്ങനെ അധികം കഴിയും മുമ്പേ ജഡ്സൻ നാസ്തിക വാദത്തിന്റെ ഒരു വക്താവായി മാറി. അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അത് ഒരു അപമാനമായി. മകനുമായി പിതാവ് മിക്കപ്പോഴും തർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ജഡ്

സനെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പലപ്പോഴും പരാജയപ്പെട്ടു. പിതാവ് ഉയർത്തുന്ന എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും അവൻ അവന്റേതായ മറുപടി ഉണ്ടായിരുന്നു. മറുവശത്ത് ഗുണഭോഷം പറഞ്ഞു കൊടുത്ത് നേർ വഴി നടത്താൻ അമ്മ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയും കണ്ണീരും ഒട്ടും കുറച്ചില്ല താനും. ഇരുപതാം വയസ്സിൽ ജഡ്സൻ ക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. തന്നിഷ്ടക്കാരനായി സ്വാഭാവികങ്ങളെ പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹിച്ച അവൻ ഒരു സഞ്ചാരം ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെ ദീർഘമായ കൃതിര സവാരിക്കിടയിൽ രാത്രിയിൽ ഒരു സത്രത്തിൽ എത്തി. അവിടെ ഒരു റൂം മാത്രമേ ഒഴിവ് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തൊട്ടടുത്ത റൂമിൽ കടുത്ത രോഗിയായി മരണാസന്നനായി ഒരാൾ കിടന്നിരുന്നു. എനിക്ക് മരണത്തെ ഭയമില്ല, കാരണം ഞാൻ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒഴിവുള്ള ആ റൂമിൽ ഞാൻ വിശ്രമിച്ചോളാം. ജഡ്സൻ സത്രക്കാരനോട് പറഞ്ഞു. കിടന്നെങ്കിലും ജഡ്സന് ഉറക്കം വന്നില്ല. തൊട്ടടുത്ത റൂമിൽ നിന്നുയരുന്ന ഞരക്കങ്ങളും മരണഭയത്തോടെയുള്ള വേദനാ ശബ്ദങ്ങളും അവനെ അലട്ടി. അവന്റെ അടുത്ത് സഹായവുമായി പോകണമെന്ന് ജഡ്സന് തോന്നി. പക്ഷേ അവനെ എന്തുപറഞ്ഞാണ് ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടത്? മരിക്കുന്നവന്റെ അടുത്ത് പോകുന്നതുപോലും ജഡ്സന് ഭീതി ഉളവാക്കി. പെട്ടെന്ന് അവൻ തന്നെക്കുറിച്ച് തന്നെ നാണക്കേടായി തോന്നി. നിരീശ്വരവാദിയായ തനിക്ക് മരണത്തെ ഭയമാണെന്ന് കൂട്ടുകാർ അറിഞ്ഞാൽ എന്ത് ചിന്തിക്കും? താൻ ഇത്ര ബലഹീനനായി പോയല്ലോ... എല്ലാറ്റിലുമുപരി തന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തായ ഏണസ്റ്റ് അറിഞ്ഞാൽ എന്തു പറയും? ജഡ്സൻ തന്റെ മനസ്സിനെ ഉറപ്പിച്ചു.

നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഭീതിയുണർത്തുന്ന നിലവിളി തൊട്ടടുത്ത റൂമിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ബ്ലാക്ക് വലിച്ചു തലമുടി ജഡ്സൻ കിടന്നു. ഉറങ്ങാതെ കിടന്ന ജഡ്സനെ ചിന്തകൾ കീഴടക്കി. ആ മനുഷ്യന് സത്യത്തിൽ മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നോ? അവൻ എവിടെയായിരിക്കും നിത്യത ചിലവഴിക്കുന്നത്? അവനൊരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നോ...? സ്വർഗ്ഗ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യാശ അവൻ ഉണ്ടായിരുന്നോ? ... അതോ അഗാധതയിലെ ഇരുട്ടിൽ വിറയ്ക്കുന്ന ഒരു പാപിയായിരുന്നോ അവൻ ...? ഒരു പക്ഷേ അവന്റെ അമ്മ ബൈബിൾ കഥകൾ അവനെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കാം. ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭവനത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് അവൻ അകന്നു പോയതാകാം... പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ആരുമില്ലാതെ... അപരിചിതർക്കിയയിൽ മരണത്തെ പുൽകാൻ അവൻ കിടക്കുന്നു... അവന്റെ പിതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അവനെ തിരികെയെത്തിക്കാൻ ആരുമില്ല... അവൻ മരിക്കുകയാണ്... നഷ്ടപ്പെട്ടു കയാണ്... ചിന്തകൾക്കിടയിൽ ജഡ്സൻ മരണക്കിടക്കയിൽ ആയിരിക്കുന്നവന്റെ സ്ഥാനത്ത് തന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. എപ്പോഴോ തൊട്ടടുത്ത റൂമിലെ ശബ്ദം നിലച്ചു... എല്ലാം ശാന്തമായി... രാവിലെ തന്നെ അടുത്ത റൂമിൽ കിടന്നവനെക്കുറിച്ച് ജഡ്സൻ സത്രക്കാരോട് അന്വേഷിച്ചു. അവൻ മരിച്ചു എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അവൻ ആരായിരുന്നു...? നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും അറിയാമോ? ജഡ്സന്റെ ചോദ്യം. അറിയാം, പ്രോവിഡൻസ് കോളേജിലെ ഒരു ബിരുദധാരിയായിരുന്നു അവൻ. ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ പേര് ഏണസ്റ്റ്. അതുകേട്ട ജഡ്സൻ തളർന്നുപോയി.

Scenes from Latur District of IPC Maharashtra

Distributing blankets to the poor at Latur

Scenes from Amaravati District of IPC Maharashtra

Distributing blankets to the poor at Amaravati

Scenes from Jalgaon of IPC Maharashtra

Church hall under construction at Nagpur

Church hall under construction at Latur

Praying for the land